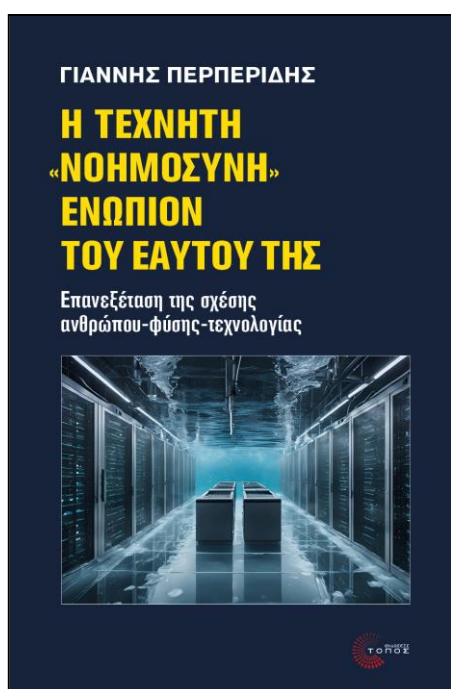

Γιάννης Περπερίδης
Η Τεχνητή «Νοημοσύνη» ενώπιον του εαυτού της
Επανεξέταση της σχέσης ανθρώπου-φύσης-τεχνολογίας

Σελ. 216 • Σχήμα: 15 x 23
ISBN: 978-960-499-595-0 • Τιμή: 15,00€

1^η έκδοση: Μάρτιος 2026

Κι αν δεν είμαστε –απλώς– (βιολογικές)
υπολογιστικές μηχανές;
Κι αν η φύση δεν συντίθεται –απλώς– από
διακριτά δεδομένα;

Το βιβλίο αποτελεί μια φιλοσοφική μελέτη των θεμελίων και μερικών σημαντικών συνεπειών της Τεχνητής Νοημοσύνης. Τα κεφάλαιά του επανεξετάζουν το τρίπτυχο άνθρωπος–φύση–τεχνολογία με αναφορά στο εν λόγω τεχνούργημα, επιχειρώντας να το θέσουν ενώπιον του πραγματικού του εαυτού που συχνά λησμονείται ή αποκρύπτεται. Στόχος του είναι να συμβάλει στην αποδόμηση εσφαλμένων πεποιθήσεων και δυστοπικών προβλέψεων που θεμελιώνονται σε παρανοήσεις ή εξιδανικεύσεις γύρω από τη φύση, τις εφαρμογές και τη λειτουργία της (πιο

σωστά διατυπωμένης από τον συγγραφέα) Τεχνητής «Νοημοσύνης».

Στο πλαίσιο αυτό αναδεικνύεται ως κεντρικό πρόβλημα η εγκατάλειψη της κριτικής αναζήτησης για το τι συνιστά νοημοσύνη στον άνθρωπο. Στα μέσα του 20ού αιώνα και στη βάση οντολογικών και επιστημολογικών θεμελίων που διαμορφώθηκαν σταδιακά ήδη από την αυγή της νεωτερικότητας, η επιστημονική κοινότητα αποδέχθηκε ως δεδομένες, αφενός, την υπόθεση ότι φύση και κόσμος μπορούν να δεδομενοποιηθούν ολοκληρωτικά και, αφετέρου, πως η νοημοσύνη εξαντλείται στην υπολογιστική επεξεργασία (των δεδομένων του κόσμου) – κι εφόσον η τελευταία μπορεί να προγραμματιστεί σε τεχνητά κατασκευασμένες μηχανές, οι ίδιες θεωρήθηκαν «νοήμονες». Αν όμως, όπως υποστηρίζει ο συγγραφέας, η νοημοσύνη δεν περιορίζεται σε αυτή τη λειτουργία, τότε ο όρος «Τεχνητή Νοημοσύνη» είναι παραπλανητικός. Η νοηματοδότηση, η φαντασία, η σωματικότητα, η περιέργεια, το ενδιαφέρον, η ανησυχία, η βούληση –έννοιες που αντιστέκονται στην προσομοίωση από μηχανές– αναδεικνύονται ως τα όρια των μηχανών.

Το βιβλίο δεν απορρίπτει την Τεχνητή Νοημοσύνη συλλήβδην ούτε είναι τεχνοφοβικό. Επιχειρεί, όμως, να την τοποθετήσει –ή, ίσως, να την επαναφέρει– στη θέση της. Με αυτόν τον τρόπο επιθυμεί να συνεισφέρει στον περιορισμό των

μυθευμάτων που δημιουργούνται γύρω της, τα οποία είναι υπεύθυνα για τις κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές συνέπειές της.

Ο **Γιάννης Περπερίδης** είναι διδάκτωρ φιλοσοφίας της τεχνολογίας του Τμήματος Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Επί του παρόντος, διδάσκει στο Τμήμα Ιστορίας και Ψηφιακών Ανθρωπιστικών Επιστημών του Ιονίου Πανεπιστημίου ως εντεταλμένος διδάσκων. Για το έτος 2025-2026 είναι ερευνητικός υπότροφος του Κέντρου Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Harvard για έρευνα στο πεδίο της ηθικής της τεχνητής νοημοσύνης. Επιπλέον, είναι ερευνητικός εταίρος στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών, ενώ στο παρελθόν έχει διατελέσει μεταδιδακτορικός ερευνητής στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και το Πάντειο Πανεπιστήμιο. Για την εκπόνηση της διδακτορικής του διατριβής έλαβε υποτροφία από το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛ.ΙΔ.Ε.Κ.).

Επιστημονικές του μελέτες έχουν δημοσιευτεί σε έγκριτα διεθνή επιστημονικά περιοδικά με κριτές και συλλογικούς τόμους στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Είναι συγγραφέας του βιβλίου *Φιλοσοφία των Ψηφιακών Τεχνολογιών. Από τον Andrew Feenberg στα Ψηφιακά Κοινά* (εκδ. Athenschool, 2025), ενώ έχει μεταφράσει στα ελληνικά βιβλία και κείμενα φιλοσοφίας της τεχνολογίας. Στα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εμπίπτουν η φιλοσοφία της τεχνολογίας, η φιλοσοφία της τεχνητής νοημοσύνης και του ψηφιακού, καθώς και η πολιτική παράδοση των (ψηφιακών) κοινών.

Επιπλέον στοιχεία για το βιβλίο θα βρείτε στο toposbooks.gr